

Sygn. akt II K 107/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Krystyna Szczechowicz

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Kulesza

w obecności Prokuratora Prok. Rej. Pawła Turek

po rozpoznaniu w dniach. 07.11.2019 r., 08.11.2019 r., 12.12.2019 r.

sprawy:

I. J. K.

córki T. i Z. z domu D., urodz. (...) w S.

oskarżonej o to, że:

1. w dniu 17 lutego 2019 r. w J., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. L., działając z zamiarem bezpośrednim dokonania pobicia M. K. i spowodowała u pokrzywdzonej ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci pozbawienia pokrzywdzonej wzroku w oku prawym oraz spowodowała co najmniej długotrwałą chorobę oka lewego w postaci znacznego stopnia upośledzenia widzenia, poprzez wielokrotne silne uderzanie wymienionej rękoma zaciśniętymi w pięści po twarzy, ze szczególnym uwzględnieniem okolic oczu i oczodołów, w wyniku czego spowodowano u M. K. obrażenia ciała w postaci zasinień i podbiegnięć krwawych na twarzy oraz pęknięcia obu gałek ocznych powiązanego z uratą tkanki oka i wypadnięciem oka prawego z oczodołu, co skutkowało utratą widzenia w oku prawym i co najmniej długotrwałą chorobą oka lewego w postaci znacznego stopnia upośledzenia widzenia

to jest o przestępstwo z art. 156 § 1 pkt. 1 k.k. w zb. z art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2. pod koniec miesiąca stycznia 2019 r. w J., woj. (...), w pobliżu placówki Poczty Polskiej, grożąc użyciem przemocy fizycznej w postaci pobicia i wykorzystując uległość M. K. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie około 628 zł, którą pokrzywdzona odebrała z poczty tytułem renty

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k.

II. D. L.

córki S. i B. z domu Z., urodz. (...) w B.

oskarżonej o to, że:

3. w dniu 17 lutego 2019 r. w J., woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. K., działając z zamiarem bezpośrednim dokonania pobicia M. K. i spowodowała u pokrzywdzonej ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci pozbawienia pokrzywdzonej wzroku w oku prawym oraz spowodowała co najmniej długotrwałą chorobę oka lewego w postaci znacznego stopnia upośledzenia widzenia, poprzez wielokrotne silne uderzanie wymienionej rękoma zaciśniętymi w pięści po twarzy, ze szczególnym uwzględnieniem okolic oczu i oczodołów, w wyniku czego spowodowano u M. K. obrażenia ciała w postaci zasinień i podbiegnięć krwawych na twarzy oraz pęknięcia obu gałek

ocznych powiązanego z uratą tkanki oka i wypadnięciem oka prawego z oczodołu, co skutkowało utratą widzenia w oku prawym i co najmniej długotrwałą chorobą oka lewego w postaci znacznego stopnia upośledzenia widzenia

to jest o przestępstwo z art. 156 § 1 pkt. 1 k.k. w zb. z art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

I. oskarżone J. K. i D. L. uznaje za winne tego, że w dniu 17 lutego 2019 r. w J., woj. (...)- (...), działając wspólnie i w porozumieniu z zamiarem bezpośrednim, brały udział w pobiciu M. K. w ten sposób, że wielokrotnie zadawały jej silne uderzenia rękoma zaciśniętymi w pięści po twarzy głównie w okolice oczu i oczodołów, w wyniku czego M. K. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia twarzy z obrzękiem i krwiakiem powieki górnej prawej oraz pęknięciem prawej gałki ocznej i wypadnięciem tkanki wewnętrznej oka, co doprowadziło do ślepoty tego oka i co stanowi inne ciężkie kalectwo w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k., a nadto obrzęku i krwiaka powieki górnej lewej oraz pęknięcia lewej gałki ocznej, co doprowadziło do znacznego stopnia upośledzenia widzenia tym okiem tj. popełnienia przestępstwa z art. 158 § 2 k.k. i na podstawie tego przepisu skazuje J. K. na karę 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności zaś D. L. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza okresy rzeczywistego pozbawienia wolności: oskarżonej J. K. od dnia 20 lutego 2019 r., godz. 10.00 do dnia 12 grudnia 2019 r., oskarżonej D. L. od dnia 17 lutego 2019 r. godz. 19.00 do dnia 12 grudnia 2019 r., przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi orzeczonej kary pozbawienia wolności,

III. oskarżoną J. K. uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt 2 i w tej części koszty postępowania ponosi Skarb Państwa,

IV. na podstawie art. 62 k.k. orzeka wobec obu oskarżonych system terapeutyczny wykonywania kary pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę na rzecz pokrzywdzonej M. K. solidarnie od oskarżonych J. K. i D. L. kwotę 10 000 zł (dziesięć tysięcy złotych),

VI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazuje zwrócić oskarżonej J. K. dowody rzeczowe w postaci trzech pierścionków opisanych na k. 372 akt sprawy, zapisanych w księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 31/19,

VII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2018 r., poz. 1184) oraz § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. O.

N. i adw. K. S. kwoty po 300 (trzysta) zł za obronę oskarżonych wykonywaną w postępowaniu przygotowawczym oraz kwoty po 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną w postępowaniu sądowym, powiększone o podatek VAT w stawce 23 %;

VIII. na podstawie art.624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżone od ponoszenia kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	107/19	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu</p>	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia	Oskarżony	

	z wyroku		
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
poz. 4).			
x	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	pkt I	J. K.
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Nie jest dopuszczalne przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji art. 158 § 2 i art. 156 § 1 k.k. jak to uczynił prokurator, sprzeciwia się temu strona podmiotowa oby czynów (zob. wyrok SN z 9.01.2015 r., III KK 237/14). W przypadku gdy można ustalić kto konkretnie spowodował uszczerbek na zdrowiu to on ponosi odpowiedzialność za niego w oparciu o art. 156 § 1 k.k., pozostali zaś uczestnicy bójki lub pobicia w oparciu o art. 158 § 2 k.k.			

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.10.2016 r., IVK 171/16 „Przyjęcie zbiegu kumulatywnego przepisów art. 158 § 2 KK i art. 156 § 1 pkt 2 KK jest wykluczone, gdyż art. 156 § 1 pkt 2 KK typizuje przestępstwo umyślne, zaś art. 158 § 2 KK ma złożoną postać. Opisany w tym przepisie czyn zabroniony ma złożony charakter strony podmiotowej, jako że określa on przestępstwo umyślono - nieumyślne. O ile sam udział w bójce lub pobicie ma charakter umyślny, to za skutek, o jakim mowa w § 2 art. 158 KK, sprawca poniesie odpowiedzialność tylko wówczas, gdy nie miał zamiaru spowodowania takiego skutku, ale następstwo nim objęte przewidywał lub mógł przewidzieć (art. 9 § 3 KK). Dlatego w razie ustalenia, że sprawca swoim umyślnym działaniem realizowanym w trakcie bójki lub pobicia powoduje ciężki uszczerbek na zdrowiu, nie można mu przypisać zachowania objętego dyspozycją art. 158 § 2 KK.”

W przypadku, w którym zaistniały skutków z 156 § 1 k.k. nie można przypisać konkretnemu uczestnikowi bójki lub pobicia, podstawą odpowiedzialności jest wyłącznie art. 158 § 2 k.k., fakt wystąpienia

takich następstw stanowił będzie jedynie okoliczność obciążającą brana pod uwagę przy wymiarze kary. Obie oskarżone pobiły pokrzywdzoną M. K. zdając jej uderzenia rękoma zaciśniętymi w pięści po twarzy głównie w okolice oczu i oczodołów, czego skutkiem były obrażenia ciała stanowiące inne ciężkie kalectwo w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. Nie ma możliwości ustalenia, która z oskarżonych spowodowała ciężki uszczerbek na zdrowiu.

	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwiąże o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. K.	pkt I	pkt I	Sąd wziął pod uwagę w szczególności bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej skierowanego przeciwko zdrowiu, na co niewątpliwy wpływ ma charakter i rodzaj naruszonego dobra chronionego prawem, jakim jest właśnie zdrowie ludzkie, będące jedną z najwyższych wartości. Oczywistym więc jest, że jego społeczna szkodliwość była bardzo wysoka i miała nadrzędne znaczenie dla wymiaru orzeczonej kary. Dodatkowo na uwadze sąd miał skutki czynu oskarżonej – trwałe kalectwo. Uwzględniono również i to, że to ona była inicjatorką zdarzenia, wybiła szybę w mieszkaniu pokrzywdzonej gdy ta nie chciała jej i towarzyszącym jej osobom otworzyć drzwi, a także stopień

i nasilenie agresji ze strony oskarżonej. Jak zeznali świadkowie w tym pokrzywdzona M. K. oraz S. L., a także współoskarżona D. L., J. K. w trakcie zdarzenia była wyjątkowo agresywna. Sąd miał także na uwadze warunki i właściwości oskarżonej oraz jej sposób życia przed popełnieniem przestępstwa. J. K. nie pracowała, nadużywała alkoholu, zmieniając miejsca zamieszkania. Po popełnieniu przestępstwa nakłaniała pokrzywdzoną by zataiła fakt jej udziału w pobiciu chcąc uniknąć odpowiedzialności karnej. Jedyną okolicznością łagodzącą było jej przyznanie się do winy, przy czym oskarżona chciała zminimalizować swój udział w pobiciu pokrzywdzonej twierdząc, że tylko raz z otwartej dłoni uderzyła pokrzywdzoną.

W ocenie Sądu tylko kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze spełni swoje cele wychowawcze tak jak i zapobiegawcze, w pełni czyniąc przy tym zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Jednocześnie kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonej, uwzględniając jednak społeczną szkodliwość przypisanego jej czynu. Kara w niższym wymiarze byłaby niewspółmierna, choćby z uwagi na rodzaj

			naruszonego dobra i skutki zdarzenia, a w wyższym wymiarze mogłaby przynieść skutek odwrotny do zamierzonego, bo bardziej demoralizujący, aniżeli resocjalizujący.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. K.	<i>pkt II</i> <i>pkt IV</i> <i>pkt V</i> <i>pkt VI</i>	<i>pkt II</i> <i>pkt IV</i> <i>pkt V</i> <i>pkt VI</i>	<p>na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kary 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności zaliczono oskarżonej J. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 lutego 2019 r., godz. 10.00 do dnia 12 grudnia 2019 r.</p> <p>na podstawie art. 62 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonej system terapeutyczny wykonywania kary pozbawienia wolności z uwagi na to, iż jak wynika z opinii sądowno – psychiatrycznej (k.276) jest ona osobą uzależnioną od alkoholu i wymaga leczenia odwykowego i oddziaływań terapeutycznych.</p> <p>na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądzono tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę na</p>

		<p>rzecz pokrzywdzonej M. K. solidarnie od oskarżonych J. K. i D. L. kwotę 10 000 zł</p> <p>Określając wysokość zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze rozległość doznanych przez pokrzywdzoną obrażeń, jej cierpienia fizyczne i psychiczne. W ocenie sądu zasądzona kwota zrekompensuje pokrzywdzonej doznane przez nią w związku ze zdarzeniem cierpienia psychiczne i fizyczne.</p> <p>na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. sąd nakazał zwrócić oskarżonej J. K. dowody rzeczowe w postaci trzech pierścionków opisanych na k. 372 akt sprawy, zapisanych w księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 31/1 albowiem stały się już zbędne dla postępowania karnego.</p>
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie</p>		

takiej instytucji przez stronę	
<p>Sąd nie przyjął zaproponowanej przez Prokuratora w akcie oskarżenia kwalifikacji czynu z pkt I albowiem nie jest dopuszczalne przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji art. 158 § 2 i art. 156 § 1 k.k. jak to uczynił prokurator, sprzeciwia się temu strona podmiotowa oby czynów (zob. wyrok SN z 9.01.2015 r., III KK 237/14). W przypadku gdy można ustalić kto konkretnie spowodował uszczerbek na zdrowiu to on ponosi odpowiedzialność za niego w oparciu o art. 156 § 1 k.k., pozostali zaś uczestnicy bójki lub pobicia w oparciu o art. 158 § 2 k.k.</p> <p>Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.10.2016 r., IVK 171/16 „Przyjęcie zbiegu kumulatywnego przepisów art. 158 § 2 KK i art. 156 § 1 pkt 2 KK jest wykluczone, gdyż art. 156 § 1 pkt 2 KK typizuje przestępstwo umyślne, zaś art. 158 § 2 KK ma złożoną postać. Opisany w tym przepisie czyn zabroniony ma złożony charakter strony podmiotowej, jako że określa on przestępstwo umyślono - nieumyślne. O ile sam udział w bójce lub pobicie ma charakter umyślny, to za skutek, o jakim mowa w § 2 art. 158 KK, sprawca poniesie</p>	

odpowiedzialność tylko wówczas, gdy nie miał zamiaru spowodowania takiego skutku, ale następstwo nim objęte przewidywał lub mógł przewidzieć (art. 9 § 3 KK). Dlatego w razie ustalenia, że sprawca swoim umyślnym działaniem realizowanym w trakcie bójki lub pobicia powoduje ciężki uszczerbek na zdrowiu, nie można mu przypisać zachowania objętego dyspozycją art. 158 § 2 KK.”

W przypadku, w którym zaistniały skutków z 156 § 1 k.k. nie można przypisać konkretnemu uczestnikowi bójki lub pobicia, podstawą odpowiedzialności jest wyłącznie art. 158 § 2 k.k., fakt wystąpienia takich następstw stanowił będzie jedynie okoliczność obciążającą braną pod uwagę przy wymiarze kary. Obie oskarżone pobiły pokrzywdzoną M. K. zdając jej uderzenia rękoma zaciśniętymi w pięści po twarzy głównie w okolice oczu i oczodołów, czego skutkiem były obrażenia ciała stanowiące inne ciężkie kalectwo w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. Nie ma możliwości ustalenia, która z oskarżonych spowodowała ciężki uszczerbek na zdrowiu.

7. KOSZTY PROCESU

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Pkt VIII	na podstawie art.624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżone od ponoszenia kosztów sądowych albowiem oskarżone nie mają żadnego majątku, pozostają w izolacji penitencjarnej i nie mają żadnego źródła dochodu.	
8. PODPIS		